

امام‌تان نمی‌آید!

دکتر ظریف کنفرانس ورشو را به نطفه‌ای تشبیه کرد که مُرده بدنیا آمده! برخلاف ایشان این نطفه را قبل از مُرده بودن می‌بایست نطفه‌ای حرامزاده تلقی کرد که محصول هم‌خوابگی اپوزیسیون برانداز با دولت اجنبی است.

کنفرانس ورشو را در عالی‌ترین سطح می‌توان تکرار کمیک تاریخ تلقی کرد. یک قرینه سازی مضحک از «کنفرانس گوادلوپ» با این تفاوت که کارتر در گوادلوپ لااقل ارزشی و جاهت داشت تا پشت شعار حقوق بشر «هژمونی شیطانی» ایالات متحده را استتار کند.

کمال ابتذال آنجاست که اپوزیسیون برانداز جمهوری اسلامی در ورشو با شعار «دفاع از آزادی و حقوق بشر در ایران» متوسل به رعیت نوازی و خاصه خرجی ترامپی شده که از منتهی الیه کثیف‌ترین گرایش‌های نژادپرستی و اشتهار به سلاح فروشی به منحنی‌ترین رژیم پارینه سنگی در ریاض خود و دولت‌اش را در جهان «برند» کرده! طنز تلخی است که جمعی ایرانی متوهم در ورشو از کسانی مساعدت می‌طلبند که پیش‌تر در ضیافت «ذبح و مُثلگی خاشقچی» به اتفاق شیعه مستانه می‌کشیدند!

الفاظ «آزادی و حقوق بشر» در دهان ترامپ نجس می‌شوند. طنزترین قسمت از «کمدی ورشو» شعار تجمع سلطنت‌طلبان است که با پوستر «پهلوی‌شان» به تفرج و تنعم می‌سرودند: می‌جنگیم، می‌میریم، ایران رو پس می‌گیریم!

ظریفی نبود تا به ایشان بگوید شما اگر اهل جنگیدن و مُردن و ایران پس گرفتن بودید در ۵۷ جلوتر از «پهلوی‌تان» تا عمق لس‌آنجلس و پاریس و لندن نمی‌گریختید و ۴۰ سال در حسرت بازتولید سلطنت در بزم‌های شبانه‌تان متوسل به «السون و ولسون – پهلوی رو برسون» نمی‌شدید تا اینک با در دست گرفتن کاسه تکدی محبت از ترامپ «در ورشو» دوره گردی کنید!

بی‌گدار به آب زده اید! امام‌تان نمی‌آید! چهار سال در حسرت آمدن امام‌تان انتظار کشیده‌اید، غافل از آنکه ترامپ پیش‌تر و بیشتر از شما و بدون توجه به خواست شما اگر ارزشی برآورد داشت که می‌تواند با ورود به ایران مانند عراق و افغانستان تکلیف ایران را روشن کند هرگز تعلل نمی‌کرد.

تعلل ترامپ ناشی از تطفن‌اش به این واقعیت است که ورودش به ایران بمعنای باز شدن دروازه‌های جهنم است.

ملاحه ماجرا آنجاست که ترامپ می‌کوشد با دامن زدن به بحران معیشت

در ایران اپوزیسیون را به جان ایران بیاندازد و اپوزیسیون نیز به ترامپ میگه:

میشه شما خودت بری بجنگی بعد بدی دست ما.

این امر به تفاوت «امام زمان اپوزیسیون» با «امام زمان شیعیان» بازگشت دارد. فلسفه انتظار نزد شیعیان بر مسئولیت‌پذیری ایشان و بسترسازی بمنظور آمدن امام عدل‌گسترشان نظارت دارد که در نقطه مقابل اپوزیسیونی است که همه شعور و نبوغ مبارزاتی‌شان را در این خلاصه کرده‌اند که:

همسایه ها یاری کنید تا من شوهرداری کنم!

#داریوش_سجادی